

آشوب، آمریکا را به طمع انداخته است

روایت مشاور تیم هسته‌ای ایران از توقف مذاکرات برجام

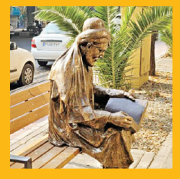
۱۰

از بیمه دیجیتال تا کروی آنلاین

با حمایت‌های دولت اینشورتک‌ها در حال دیجیتال کردن این حوزه برای راحتی مردم هستند

۱۱

حضور مشاهیر در خیابان‌های تهران

سازمان زیباسازی، هزار المان جدید از مفاخر ادبی و موضوع کتاب را در پایتخت نصب می‌کند

۱۲

هلمشهر یک جامعه

عکس، همشهری سائیل امرلی

قتل بر سر هیچ و پوچ

افزایش نزاع‌های خیابانی کاهش آستانه تحمل افراد جامعه را نشان می‌دهد

گزارش رابعه تیموری روزنامه‌نگار

قتل اتفاق افتاده و بحث بر سرر عمد و غیر عمد بودن آن است. متهم به قتل فرد ناشناسی بوده که فقط چند لحظه او را در ترافیک کلافه‌کننده وسط شهر دیده است. راننده مزا امح انکار ردیف خودروهایی را که جلوش صف کششیده بودند، نمی‌دید و دستش را از روی بوق بر نمی‌داشت. از اول ترافیک و حدود یک ساعت هم قدم به قدم با محسن آمده و در تمام طول مسیر با بوق‌زدن‌های بی‌وقفه و گوشخراش‌اش او را آزار داده بود. وقتی ترافیک سبک‌تر شد و راننده می خواست از محسن سبقت بگیرد، او تصمیم گرفت با جا گذاشتن راننده پهانه‌گیر خودش را سبک کند، اما راننده همچنان زده و عصبی از خودرو پیاده شد و پا قفل فرمان به سراغش آمد. محسن نفهمید آن لحظه چه اتفاقی افتاد، ولی فقط چند دقیقه بعد راننده با سر شکافته و خونین روی اسفالت خیابان افتاده بود و تماشاچیانی که دورشان حلقه زده بودند با پلیس تماس می گرفتند تا وقوع یک قتل را گزارش دهند.

پایان خونین پهانه‌جویی‌های خیابانی

محسن تنها موکل محمد امیری نیست که به‌دلیل نزاع‌های خیابانی پایش به دادگاه و زندان کشیده شده است. امیری تعریف می‌کند: «چند سال پیش پرونده‌ای داشتم که پسر جوانی به‌دلیل تنه‌زدن به جوانی دیگر مورد حمله شدید او قرار گرفته و زدوخورد آنها به نزاعی دسته‌جمعی و آسیب‌دیدی شدید یکی از آنها منجر شده بود.» این وکیل داد‌گستری توضیح می‌دهد: «فحاشی و درگیری لفظی آنها نسبت شده بود افراد بومی محل که با ضارب آشنایی داشتند، دور آنها جمع شوند و در جریان موضوع قرار بگیرند. جو روانی که به‌وجود می‌آید، ضارب را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد و با هم گلاویز می‌شوند. با تهییج و دخالت بعضی از تماشاچیان نزاع آنها بالا می‌گیرد و سرانجام ضارب با ضربات جاقو به او ناحیه کمر آسیب می‌رساند که موجب ناتوانی حرکتی و فلجی دائمی پسر جوان می‌شود.»

این حقوقدان پرونده قتل جوانسی را که چند سسال پیش در یک نزاع خونین جانش را از دست داده، به‌عنوان یکی از تلخ‌ترین پرونده‌هایی نام می‌برد که تاکنون رسیدگی کرده است. او وکالت خانواده مقتول را بر عهده داشته و می‌گوید: «جرم تنها پسر خانواده‌ای بود که به‌تازگی در تصادف رانندگی ۲پسبر دیگر خود را از دست داده بودند. نزاع آنها از اختلاف و لجاجی و بر سر جای پارک خودرو

شروع شده و به قتل یکی از آنها منجر شده بود.»

امیری توضیح می‌دهد: «غلب قریب به اتفاق قتل‌ها و ضرب و جرح‌هایی که در نزاع‌های خیابانی رخ می‌دهد، برنامه‌ریزی شده نیستند و شخص بدون طرح و نقشه مر تکب قتل می‌شود. یعنی از قبل برای قتل و جنایت تصمیمی نداشته و جرم ناگهانی و بر اثر عوامل محیطی اتفاق افتاده است.» امیری در مورد ابزارهایی که در این جرایم مورد استفاده قرار می‌گیرد، می‌گوید: «حمل سلاح سرد مانند جاقو و افرادی که این آلات جرم را به‌طور معمول به همراه دارند، زودتر وارد درگیری و زدوخورد‌های خیابانی می‌شوند.»

امیری به تناسب نداشتن اهمیت موضوع مورد مناقشه با پیامدهای آن اشاره می‌کند و می‌گوید: «بر بعضی از نزاع‌های خیابانی مجرم به‌دلیل اتفاقی کم‌اهمیت، دچار خشونت می‌شود و جرایمی مرتکب می‌شود که برای اثبات غیر عمدبودن جرم در داد‌گاه با چالش روبه‌رو می‌شویم.»

تاب آوری جامعه کم شده است

فاطمه باقری فراوانی آمار نزاع‌های خیابانی را از نتایج افزایش خشونت و کاهش تاب آوری جامعه می‌داند و معتقد است مشکلات اقتصادی مهم‌ترین دلیل بروز این ناهنجاری اجتماعی است. این جامعه‌شناس و پژوهشگر اجتماعی توضیح می‌دهد: «افرادی که در زمینه مسائل معیشتی و تأمین معاش خود در تنگنا هستند و از فقر اقتصادی رنج می‌برند، از فشارهای روحی و روانی مختلف رنج می‌برند و در خانواده و جامعه از سطح تحمل و تاب‌آوری پایین‌تری برخوردارند. این افراد بیشتر در معرض برانگیختگی هیجانی قرار می‌گیرند و وارد نزاع‌ها و درگیری‌های ناگهانی می‌شوند.» باقری معتقد است ضعف آگاهی افراد از راهکارهای قانونی باعث می‌شود برای پیگیری مشکلات خود به روش‌های نامناسب متوسل شوند. این پژوهشگر اجتماعی می‌گوید: «در بسیاری از مواردی که خشونت‌ها به درگیری

خویشترداری را پیاموزیم

تکنه

مژده حافظی، روانشناس، معتقد است برای کاهش و پیشگیری از نزاع‌های خیابانی باید در پرورش کودکان توجه بیشتری داشته باشیم. این روانشناس و مشاور خانواده معتقد است در خانواده‌های فرزندسالار یا در خانواده‌هایی که یکی از والدین نسبت به سایر اعضای خانواده زورگویی و سلطه‌طلبی دارد، مهارت‌های گفت‌وگو و کنترل خشمم در کودکان به خوبی پرورش پیدا نمی‌کند و پیامدهای آن در بزرگسالی به شکل رفتارهای عصبی، بر خاشگری و بر خورد‌های فیزیکی بروز می‌کند. حافظی می‌گوید: «علاوه بر خانواده، نهادهای فرهنگی مانند مدارس و صداوسیما هم در آموزش مهارت‌های فردی، خانوادگی و اجتماعی و نهادینه‌کردن فرهنگ مدارا و گفت‌وگو نقشی اساسی دارند.» این مشاور و خانواده‌ی مشارکت‌پذیری و عضویت کودکان و نوجوانان در گروه‌های اجتماعی را مطلوب ترویج، تقویت و نهادینه‌سازی آموزه‌ها، باورها و رفتارهای مناسب در جامعه می‌داند

این جامعه‌شناس روش برخورد ناظران و تماشاچیان نزاع‌های خیابانی را در شدت‌گرفتن اختلاف طرفین دعوا دخیل و تأثیر گذار می‌داند و توضیح می‌دهد: «در گذشته مردم در درگیری‌های خیابانی نقش مداخله‌گرایانه داشتند و نمی‌گذاشتند طرفین دعوا به یکدیگر آسیب بزنند، اما در سال‌های اخیر شاهد هستیم که افراد فقط به تماشای دعواهای خیابانی می‌پردازند و از ماجرا فیلمبرداری می‌کنند تا در شبکه‌های اجتماعی منتشر کنند. یعنی بی‌تفاوتی اجتماعی و بیگانگی اجتماعی به اندازه‌ای رسیده که شهروندان نسبت به پدیده‌های اجتماعی پیرامونی‌شان بی‌تفاوت و خنثی شده‌اند و رسالتی را که به‌عهده دارند، انجام نمی‌دهند. همین انشقاق سبب تهییج و برانگیختگی هیجانی طرفین دعوا می‌شود و نزاع آنها را شدیدتر می‌کند.»

دلایل چندوجهی

سرهنگ جلال پشوتن دلایل بروز نزاع‌های خیابانی را به عوامل اجتماعی، فردی و عوامل محیطی تقسیم می‌کند. این کارشناس جرایم، فقدان آموزش‌های مناسب با فشر جوان و عدم ارائه‌الگوهای مناسب برای پر کردن اوقات فراغت افسرد را از مهم‌ترین عوامل اجتماعی مؤثر در بروز نزاع‌های خیابانی می‌داند و می‌گوید: «براساس مطالعاتی که در مورد پرونده جرایم زدوخورد و درگیری داشتیم، بسیاری یا نداشتن شغل مناسب و پایین‌بودن سطح تحصیلات در افزایش تحریک‌پذیری و پایین آمدن آستانه تحمل افسرد نقش اساسی دارد و بروز رفتارهای خشونت‌آمیز در مکان‌های عمومی را افزایش می‌دهد.» سرهنگ پشوتن عدم آگاهی از عواقب سوء نزاع را از نتایج بی‌سوادی یا کم‌سوادی افراد ذکر می‌کند و ادامه می‌دهد: «متأسفانه در زمینه عواقب و پیامدهای سوء نزاع‌های خیابانی اطلاع‌رسانی نشده و بسیاری از افرادی که سطح تحصیلات و سواد پایینی دارند، نمی‌دانند زدوخورد‌های خیابانی که از پهانه‌جویی ساده آغاز می‌شود، ممکن

می‌گوید: «سبک زندگی افراد جامعه به‌سمت فردگرایی تمایل پیدا کرده و به تبع این سبک زندگی، کودکان و نوجوانان از فرصت حضور در گروه‌های اجتماعی محروم می‌شوند، در نتیجه تا دوران جوانی و بزرگسالی مهارت حل مسئله به شیوه گفت‌وگو را نمی‌آموزند و در شرایط مختلف برای رفع مشکلات به برخورد‌های فیزیکی، درگیری‌های لفظی، قلدری و زدوخورد متوسل می‌شوند.» حافظی به تأثیرگذاری عوامل بیرونی در بروز نزاع‌های خیابانی اشاره می‌کند و می‌گوید: «عواملی مانند مشکلات اقتصادی، گرایش جوانان به مواد روانگردان، نداشتن برنامه‌ریزی برای پر کردن اوقات فراغت خانواده‌ها و الگوبرداری‌های نادرست کودکان و نوجوانان از برخی شخصیت‌های خشن برنامه‌های ماهواره‌ای و اینترنتی، بروز حالت‌های خشم و تنش در جامعه را افزایش می‌دهد و زمینه‌های پر خاشگری، پهانه‌گیری و ستیزه‌جویی افراد را به‌وجود می‌ورد، اما اگر فرد از مهارت لازم برای خویشترداری و پرهیز از رفتار خشن برخوردار باشد، میزان نزاع تا حد قابل توجهی کاهش می‌یابد.»

خلاصه گزارش

یادداشت

غلامرضا آتش‌دامن

کارشناس علوم تربیتی

تفاوت‌های فردی در نظام آموزشی

کودکان از همان ابتدای زندگی با هم تفاوت دارند. این تفاوت‌ها در جنبه‌های مختلف وجود دارد و هم‌زمان با رشد کودکان نمود بیشتری پیدا می‌کند. تفاوت‌های مختلف در فیزیک بدن، نوع فعالیت، حساسیت و تحر یک پد، یری، شدت واکنش، دامنه توجه، سازگاری محیط، قدرت یادگیری و... می‌تواند در چگونگی رشد کودک تأثیر بگذارد. بسیاری از ایسن تفاوت‌ها می‌تواند تحت‌تأثیر محیط نیز قرار بگیرد. دانستن این نکته که در میان دانش‌آموزان تفاوت فردی وجود دارد به معلمان، والدین و سایر افرادی که با کودکان ارتباط دارند کمک می‌کند تا در شیوه برخورد با دانش‌آموزان و انتخاب روش تدریس عملکرد مناسب و موفقی داشته باشند و در تثبیت یا تعدیل اینگونه رفتارها موفق عمل کنند. در شناخت تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان باید به نکات خاصی توجه داشته باشیم:

رفتارهای متفاوت

از همه کودکانی که در سن مشابهی قرار دارند نباید انتظار داشت به یک شیوه معین رفتار کنند، مثلاً از یک کودک باهوش طبیعی که در یک محیط فرهنگی محروم رشد کرده، نباید انتظار داشت همانند کودکی که با همان توانایی هوشی دارای والدینی است که در سطوح بالایی از تعلیم و تربیت قرار دارند و فرزند خود را در آموزش‌هایش موردحمایت و تشویق قرار می‌دهند، در آموزش از یک

میران یادگیری برخوردار باشد. در تربیت کودکان هم از روش‌های مشابه نمی‌توان استفاده کرد، ممکن است روشی که برای یک کودک مناسب باشد و ما را با موفقیت روبه‌رو سازد برای دیگری مناسب نباشد و ما را با شکست روبه‌رو سازد. مثلاً ممکن است کودکی به روش کنترل قدرتمندانه از طرف اولیا و مربیان پاسخ مساعدی بدهد زیرا این روش به او احساس امنیت می‌دهد ولی کودک دیگری ممکن است در مقابل همین روش مخالفت، رنجش و خشم نشان دهد یا یک کودک ممکن است در رقابت با سایر کودکان واکنش مناسبی بروز دهد، درحالی‌که کودک دیگری ممکن است در رقابت با دیگران دچار تنش شود و رفتار عصبی داشته باشد.

در سال‌های اخیر

شاهد هستیم

که افراد فقط به

تماشای دعواهای

خیابانی

می‌پردازند و از

ماجرا فیلمبرداری

می‌کنند تا در

شبکه‌های اجتماعی

منتشر کنند.

یعنی بی‌تفاوتی

اجتماعی و بیگانگی

اجتماعی به

اندازه‌ای رسیده که

شهروندان نسبت به

پدیده‌های اجتماعی

پیرامونی‌شان

بی‌تفاوت و خنثی

شده‌اند. همین

اتفاق سبب تهییج و

برانگیختگی هیجانی

شود و نزاع آنها را

شدیدتر می‌کند.

باید

به تفاوت‌ها احترام بگذارید

معلمان باید نسبت به اختلافات فردی یادگیرندگان با احترام برخورد کنند و در یادگیری مطالب درسی هرگز دانش‌آموزان را به رقابت با یکدیگر وادار نکنند و از یکسان بار آوردن آنها بپرهیزند. اگر معلمان به تفاوت‌های فردی فراگیرندگان توجه کنند، اغلب دانش‌آموزان به اهداف و استانداردهای ملی آموزشی دست‌می‌یابند.

بیان یک موضوع و تدریس یک کتاب خاص در یک کلاس، هرگز به‌معنای آن نیست که همه دانش‌آموزان به‌صورت کاملاً یکسان درک کرده و از آن بهره می‌جویند. بعضی از دانش‌آموزان زودتر می‌فهمند و بعضی نیاز به زمان و توضیح بیشتری دارند. در واقع معلمی که که باصل تفاوت‌های فردی آشناس‌تاز همه شاگردانش در فهم و درک موضوعات و ارائه پاسخ‌ها نتواند یکسان ندارد.

توجه به تفاوت‌های فسردی مربی را از قضاوت‌های عجولانه و نراوا در مورد رفتارهای دانش‌آموزان به دور داشته و به بی بردن به علت واقعی بسیاری از رفتارهای ظاهراً نامطلوب آنها مانند سوآلات مکرر، شیطنت‌ها، و دیگر خود را از دست داده بودند. نزاع آنها از مردودشدن‌ها و تنبلی‌ها کمک می‌کند.

متوسل می‌شوند.